

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **M. Š.**, zast. Mgr. Lubošem Komůrkou, advokátem, se sídlem Benešova 8, Jihlava, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5 - Smíchov, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 6. 2012, č. j. 22 Ad 63/2011 - 51,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 6. 2012, č. j. 22 Ad 63/2011 - 51, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 25. 8. 2011, č. j. X, žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 1. 7. 2011, č. X, kterým byl žalobci od 1. 7. 2011 přiznán starobní důchod ve výši 10.311 Kč měsíčně.

Žalobu proti tomuto rozhodnutí Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 29. 6. 2012, č. j. 22 Ad 63/2011 - 51, zamítl a rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení. V odůvodnění uvedl, že vzhledem k zákonným podmínkám podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), rozhodl ve věci bez jednání. Údaje na osobním listu důchodového pojištění žalobce nevzbuzují podle soudu pochybnosti o správnosti zhodnocení jednotlivých dob pojištění a výše starobního důchodu byla stanovena v souladu se zákonem č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou.

V kasační stížnosti žalobce (dále jen „stěžovatel“) namítal, že podáním ze dne 31. 5. 2012 krajskému soudu sdělil, že nesouhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání a navrhl provedení důkazu svým účastnickým výslechem. Krajský soud však jednání nenařídil a do napadeného rozsudku převzal závěry žalované, aniž provedl navržené důkazy.

Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Ačkoliv se stěžovatel dovolával důvodu podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., z obsahu kasační stížnosti je zřejmé, že uplatňuje důvod uvedený v písm. d) téhož ustanovení.

Podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.*

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že krajský soud přípisem ze dne 22. 5. 2012 (č. l. 46) vyzval stěžovatele k vyjádření, zda souhlasí, aby soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání. Současně jej poučil o tom, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li se účastník řízení do dvou týdnů od doručení výzvy. Přípis byl zástupci stěžovatele doručen dne 23. 5. 2012. Za tímto přípisem následuje na č. l. 47 výpis o provedení kontroly datové schránky, na č. l. 48 referát, na č. l. 49 zkrácené znění rozsudku, na č. l. 50 další referát a na č. l. 51 napadený rozsudek.

Ve spisu krajského soudu byla dále volně vložena prázdná obálka bez čísla listu, na které je jako odesílatel uveden zástupce stěžovatele a jako adresát Krajský soud v Brně. Jedná se o doporučenou zásilku č. RR365565336CZ podanou na poště 586 01 Jihlava 1 dne 4. 6. 2012. Nejvyšší správní soud shledal, že ve spisu krajského soudu není založeno žádné podání, které by mohlo být obsahem předmětné zásilky. Spis nezahrnuje ani úřední záznam o tom, že by soudu byla doručena prázdná obálka.

Spis krajského soudu neobsahuje stěžovatelem zmiňované podání ze dne 31. 5. 2012, proto si je Nejvyšší správní soud od zástupce stěžovatele vyžádal. Požadované podání, předložené dne 3. 12. 2012, plně koresponduje s tvrzením stěžovatele uvedeným v kasační stížnosti.

Na základě takto zjištěného skutkového stavu posoudil Nejvyšší správní soud jednotlivé námitky stěžovatele a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. *soud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.*

Výzva k vyjádření, zda stěžovatel souhlasí s rozhodnutím bez jednání, byla zástupci stěžovatele doručena dne 23. 5. 2012. Nejvyšší správní soud považuje za prokázané, že zástupce stěžovatele na tuto výzvu v zákonem stanovené lhůtě reagoval, neboť krajskému

soudu dne 4. 6. 2012 odeslal doporučenou zásilku (obálka je založena v soudním spisu). Současně není dán důvod k pochybnostem o tom, že obsahem obálky bylo podání ze dne 31. 5. 2012, zmíněné v kasační stížnosti a následně předložené Nejvyššímu správnímu soudu. Stěžovateli nelze přičítat k tíži skutečnost, že krajský soud při manipulaci se spisem patrně ztratil písemnost, která mu byla v předmětné obálce doručena.

S ohledem na tato zjištění Nejvyšší správní soud shrnuje, že stěžovatel v zákonem stanovené lhůtě řádně vyjádřil svůj nesouhlas s rozhodnutím bez nařízení jednání a současně navrhl též provedení důkazu svým účastnickým výslechem. Krajský soud však přesto rozhodl o věci samé bez jednání.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 11. 2005, č. j. 4 As 46/2004 - 58, vyslovil, že „[z]*amítl-li soud žalobu bez jednání poté, co na výzvu předsedy senátu (§ 51 odst. 1 s. ř. s.) vyjádřil účastník řízení s takovým postupem nesouhlas, je kasační stížnost podaná z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. pro vadu řízení spočívající v tom, že byla účastníku odepřena možnost jednat před soudem, důvodná* (rozsudek je dostupný na www.nssoud.cz).

Shodná situace nastala i v projednávané věci, kde krajský soud navzdory nesouhlasu stěžovatele rozhodl o věci samé bez jednání. Není přitom podstatné, že nesouhlas stěžovatele není založen v soudním spisu, ani kdy a z jakých příčin se ze soudního spisu ztratil, neboť se jedná o pochybení soudu, které nemůže jít k tíži stěžovatele.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že řízení u krajského soudu bylo zatíženo zásadní vadou, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozsudku. Nejvyšší správní soud proto rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 6. 2012, č. j. 22 Ad 63/2011 - 51, podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Na okraj Nejvyšší správní soud podotýká, že podle jeho konstantní judikatury „[s]*oud rozhodne, které z navržených důkazů provede a které nikoli (§ 52 odst. 1 s. ř. s.); to jej však nezbavuje povinnosti takový postup odůvodnit* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004 - 89, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 618/2005, www.nssoud.cz).

Podle § 110 odst. 4 s. ř. s., *zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí.* Na krajském soudu nyní bude, aby k projednání věci samé nařídil ústní jednání, rozhodl, které z navržených důkazů provede a které nikoliv, a tento svůj postup řádně odůvodnil. Soud se přitom neopomene vypořádat se všemi žalobními body.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti a o odměně ustanoveného zástupce rozhodne podle § 110 odst. 3 s. ř. s. v novém rozhodnutí ve věci krajský soud.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. prosince 2012

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu